

NA PEARSANA:

BANALTRA 1

BANALTRA 2

PEADAR MAC FHLANNCHADHA

PEADAR MAC FHLANNCHADHA

NÓINÍN NÍ CHATHASAIGH

NÓINÍN NÍ CHATHASAIGH

PÁID Ó SÉ

BUACHAILLÍ ÓGA, CAILÍNÍ ÓGA,
RINCEOIRÍ AGUS FIDLÉIR

*ina sheanduine
ina bhuaachaill óg
ina seánbhean
ina cailín óg
fear atá i ngrá le Nóinín*

SUÍOMH: An gairdín in ospidéal do sheandaoine. Lá samhraidh atá ann. An ghrian ag taitneamh. Éin ag cantain. Dhá chrann ag an dá thaobh den stáitse: iad faoi dhuilliúr.

BANALTRA 1 Is
Scáth ag
seamhra
cathú or

SEANFHEAR D

Drochra

BANALTRA 1 (I)

bíodh a

SEANFHEAR (I)

drochfho

BANALTRA 1 M

chuid t

go mbe

leat ca

'Bhfuil

Tagann Banaltra 1 isteach ar dheis. Cathaoir rotháí á tiomáint roimpi aici. Seanfhear sa chathaoir. Seál trasna ar a ghuailí. Súsa thar a ghlúine. Fear an-chríonna atá ann agus tá ag dul dá mheabhair ag an aois. Is léir, ásfach, go raibh sé ina fhear cumasach, tráth. É, ard slinneánach. Tá a ghruaig liath, ach tá fabhraí a shúl go tiubh agus go dubh fós. Sánn an bhanaltra an chathaoir roimpi agus socráíonn faoin grann ar clé í. Cailín deas óg is ea í sin. Í bríomhar aibí inti féin. Cailín dea-chroíoch go leor í: má bhraitear cruas nó easpa láiochta inti, is iad riachtanais a gairme beatha is cúis leis sin. Tá an anamúlacht bhréagach inti a ghabhann lena ceird. Labhraíonn sí leis an seanduine faoi mar a labhródh sí le páiste.

BANALTRA 1 Is ea anois. Beir go seascair sásta duit féin go fóill.

Scáth agat ó ghrian agus ó ghaoth agus tú ar do chuílín seamhrach ag éisteacht le ceol na n-éan, gan cíos, cás nó cathú ort.

SEANFHEAR Drochrath orthu, mar éin. Tá an iomad gleo acu.

Drochrath orthu, a deirim.

BANALTRA 1 (*Í ag socrú an philiúir faoina cheann*) Anois, anois, ná bíodh aon droch-chaint asat.

SEANFHEAR (*Mailís leanbaí air, faoi mar a bheadh ar gharsún tar éis drochfhocal a rá*) Drochrath orthu, a deirim.

BANALTRA 1 Má bhíonn tú ag eascainí, ní chuirfead siúcra i do chuid tae ar ball, agus ní bheir buíoch díot féin. Ba cheart go mbeifeá suairc gealgháireach inniu. Nach cuimhin leat cad é an lá atá inniu agat? Inniu lá do bheireatais. 'Bhfuil a fhios agat céan anois tú?

SEANFHEAR (*Go mórlach*) Táim ocht mbliana agus ceithre scór.

BANALTRA 1 Nach maith go bhfuil an méid sin ar eolas agat go beacht! Is breá an garsún do d'aois tú, bail ó Dhia ort!

Seo anois, 'bhfuilir go seascair compordach?

SEANFHEAR Mo phíopa. Tabhair chugam mo phíopa.

BANALTRA 1 Anois, anois, nach bhfuil a fhios agat nach ceadaithe duit do phíopa a chaitheamh ach amháin nuair a bhímse taobh leat chun aire a thabhairt duit? Nach cuimhin leat an rud a tharla duit an lá faoi dheireadh nuair a thit do chodladh ort agus tú ag caitheamh do phíopa istigh sa leaba i ngan fhios? Bhí deireadh leat an lá sin, a bhuaachaill, mura mbeadh mise a rith chugat go tapa. Anois, anois, ná bí ag tormas. Má bhíonn tú i do bhuaachaill maith tabharfad do phíopa chugat chomh luath agus a bheidh do dhinnéar ite agat agus beidh gal agat ar do shuaimhneas.

Tagann Banaltra 2 isteach. Cathoir eile á tiomáint roimpi aici. Seanbhean sa chathaoir. Tá an bhanaltra seo dealraitheach leis an mbanaltra eile, ach gan í a bheith chomh bríomhar léi. Nil an tseanbhean chomh críonna leis an seanfhear, agus is léir nach bhfuil easpa céille uirthi. Í mílitheach, caite, ach gruaig chas ar dhath an airgid ghil ar a ceann. A guth chomh binn aibí le guth cailín óig. Mallachar radhairc uirthi, áfach, agus í rud beag bodhar.

BANALTRA 2 (*Í ag socrú na cathaoireach faoin gcrann ar dheis*) Anois duit, nach deas an áit é seo?

SEANBHEAN Áit álainn ar fad é.

BANALTRA 2 Beidh tamall suáilceach agat anseo sa ghairdín. Tá an lá go breá.

SEANBHEAN Tá sé go haoibhinn, moladh le Dia.

BANALTRA 2 Fágfad anseo go ceann leathuair an chloig tú. Má bhíonn an lá amárach go breá arís, beidh tamall níos sia agat faoin aer. Is leor leathuair an chloig don chéad lá.

SEANBHEAN Táim an-bhuíoch dít, a chroí.

SEANFHEAR Mo phíopa. Tabhair chugam mo phíopa.

BANALTRA 1 Anois, anois, dúras leat gan a bheith crosta. Gheobhair do phíopa ar ball.

BANALTRA 2 (*Leis an tseanbhean*) Bí i do chailín maith anois go bhfillfeadsa.

Mairead Ní Ghráda
SEANBHEAN (Í ag gáí
is a bheir imit
SEANFHEAR Mo phí
BANALTRA 1 Má bhí
arís tú. Cuin
bhfuilir ocht
Tagann an bh
BANALTRA 1 Ní leo
gcuirfeadh s
sé an lá fao
isteach?

BANALTRA 2 Tá sí
amuigh aici.
ach tá sí ag
ea í. Bíonn
di.

BANALTRA 1 Drocl
ag dul dá
huaireadóir)
bheidh sí fe
ár lánúin e
lena chéile
Imid agus i
labhraíonn
caint. Bíon
aon suim a
bhfeidhm a
SEANBHEAN Is a
grian ann

SEANFHEAR Drc
phíopa a
uirthi, a c

SEANBHEAN (Cl
an smólaí
SEANFHEAR Drc

SEANBHEAN (*Í ag gáire léi*) Ní baol go ndéanfad aon díobháil fad is a bheir imithe uaim.

SEANFHEAR Mo phíopa. Tabhair chugam mo phíopa, a deirim.

BANALTRA 1 Má bhíonn tú ag tormas, tabharfad isteach sa tigh arís tú. Cuimhnigh gurb é seo lá do bheireatais agus go bhfuilir ocht mbliana agus ceithre scór.

Tagann an bheirt bhanaltraí go lár an stáitse.

BANALTRA 1 Ní leomhfainn a phíopa a thabhairt dó, ar eagla go gcuirfeadh sé a chuid éadaigh trí thine, faoi mar a rinne sé an lá faoi dheireadh. An le déanaí a tháinig sí seo isteach?

BANALTRA 2 Tá sí anseo againn le mí ach 'sé seo an chéad lá amuigh aici. Ní raibh aon súil againn go dtiocfadh sí as, ach tá sí ag téarnamh go tiubh. Bean bhocht ghleoite is ea í. Bíonn sí ag guí ratha orm gach aon ní a dhéanaim di.

BANALTRA 1 Drochrath is mó a ghuíonn mo dhuine ormsa. Tá ag dul dá mheabhair ag an tseanaois. (*Féachann ar a huairéadóir*) Is ea, a chailín, tá sé in am dinnéir agus ní bheidh sí féin buíoch dínn má bhímid déanach. Fágaimis ár lánúin óg anseo le chéile. Ní baol go n-éalóidh siad lena chéile fad is a bheimid imithe uathu.

Imíd agus iad ag gáire. I gcaitheamh na cainte seo a leanas, labhraíonn an tseanbhean amhail is gur léi féin a bheadh sí ag caint. Bíonn an seanshear ag cnáimhseáil dó féin os íseal, gan bhfeidhm air agus labhraíonn sé os ard. Ní chloiseann sise é.

SEANBHEAN Is aoibhinn an lá é, moladh le Dia. Gaoth agus grian ann. Is milis iad in éineacht.

SEANFHEAR DrocLEARRA an bhanaltra sin. Ní ligean sí dom mo phíopa a chaitheamh. Drochrath uirthi. Drochrath uirthi, a deirim.

SEANBHEAN (*Cluas uirthi ag éisteacht le cantain na n-éan*) Sin guth an smólaigh.

SEANFHEAR Drochrath orthu, mar éin. Tá an iomad gleo acu.

SEANBHÉAN Ní fheadar an é sin an smóalach céanna a bhí ag cantain lasmuigh den fhuinneog le breacadh an lie. Níor chuala námh ceol chomh binn leis.

SEANHEAR Tá an iomad gleo aon, mar éin. Ní ligeann siad do sheanduinne codladh a dhéanamh.

SEANBHÉAN Tá níalta beaga bána ag snáih tránsa na spéire. Is cuma iad nó lomhaí caorach.

SEANHEAR (O'ward) Bean mar mhuic, bean mar chearc, bean mar chaora. (Deanann leamhghaire.)

SEANBHÉAN Tá leouthne dheas ghaithe ann. An ghaoth aniar is iatá ann.

SEANHEAR (E ag cuardach ma chuid eadaigh) Drochearra i suid. Ní ligeann sí dom mo phiopa a chaitheamh. Ach taimse abalta di. Tá piopa eile again i ngan fhios di. (E ag scigireacht gair) Cá bhfuil sé agam? (Umstónn sé an piopa i bpóca in earraball a chasóige) Hí, hí, hí! Tá sé agam.

SEANBHÉAN An ghaoth aniar. Tá sí ag teacht chugainn ón bhifarraige mhór. Tá sí ag teacht chugainn thar choic agus machairí, thar sleibhte agus thar móintí.

SEANHEAR Tobac. Cár chuireas an tobac a thug bean mo mhic chugam an la eile?

SEANBHÉAN Tá an ghaoth aniar ag séideadh thar Mhoín a' Lin inniu.

SEANHEAR Moin a' Lin. Moin a' Lin.

SEANBHÉAN Tá an ceannbhan ag luascadh anonn is anall ar Mhoín a' Lin inniu, agus na fulscoga ag cantain sa spéir in airde.

SEANHEAR Lasain. Níl a thios aici siúd lasain a bhfeith again. (Gaire a dhúinniú aige.)

SEANBHÉAN La bui Bealtaine. Tá na meithleacha ag obair ar Mhoín a' Lin inniu. Buachailí ar na scáiné. Buachailí ag piccaid. Calúin ag tabhairt an diúin chúise.

SEANHEAR (E ag uimhíl lúscas a dhúarscaí) Bhuaibh meibh mar lasain. Taid tais. Beart mu mba a thug cheannach agus taid tais.

Máinead Ni Ghráide

SEANBHÉAN Bu
bportach

SEANHEAR Is
é. (Tá mé
gáris faí)

DE REIT N
leannas, b
déanann

Tugtear
amhlaidh
Seannán

SEANBHÉAN E
Phlann

Muc Fhi
puccail.)

againn

SEANHEAR (C
chuthua
chainte

SEANBHÉAN

phorta
ardan.)

chróí
leouth
bhi an

SEANHEAR

SEANBHÉAN
aige.
ar aile
4

SEANBHEAN Buachaillí óga agus cailíní óga ag obair ar an bportach. Spórt agus gáirí geala acu. Is breá an ní an óige.

SEANFHEAR Is breá an ní an óige an té a chaitheann ar fónamh é. (*Tá mórtas air an seanfhocal a bheith go beacht aige agus deir sé arís faoina anáil é.*)

De réir mar a insíonn an tseanbhean a scéal sa chaint seo a leanas, tagann na pearsana a luann sí ar an ardán agus déanann siad geáitsí aithrise ar an rud a bhíonn á rá aici. Tuigtear don lucht féachana nach bhfuilid ann dáiríre ach gurb amhlaidh a chíonn an tseanbhean le súile a meabhrach iad. Seinntear ceol bog binn i gcaitheamh na cainte.

SEANBHEAN Lá buí Bealtaine mar seo is ea a chonac Peadar Mac Fhlannchadha den chéad uair riamh. (*Tagann Peadar Mac Fhlannchadha ar an ardán. Ligeann sé air go bhfuil sé ag píceáil.*) Ocht mbliana déag a bhíos san am. Bhí meitheal againn ar an bportach. Bhí seisean ina fhear píce.

SEANFHEAR (*Tá an piopa dearg aige faoin am seo. É luite siar ina chathaoir agus é ag baint aoibhnis as an tobac*) Gibiris chainte! Ní bhíonn ag na mná ach gibiris chainte.

SEANBHEAN Thángas féin agus Neilí Ní Bhriain chun an phortaigh leis an dinnéar. (*Tagann beirt chailíní óga ar an ardán.*) Chonac Peadar Mac Fhlannchadha. Thug mo chroí taitneamh dó. Bhí sé ceann-lomnochta. Bhí an leoithne ghaoithe ag súgradh leis an mothall gruaige a bhí air.

SEANFHEAR Gibiris chainte! Gibiris chainte!

SEANBHEAN Bhí na fóid throma fliucha á gcaitheamh uaidh aige, amhail is ná beadh unsa meáchain in aon cheann acu. Ba lúfar scafánta an buachaill an lá sin é.

SEANFHEAR An áit a mbíonn bean, bíonn caint ann.

SEANBHEAN Thóg sé a cheann agus d'fhéach sé orm. Thugamar grá dá chéile ar an gcéad luí súl. (*Síneann an buachaill agus an cailín a lámha chun a chéile.*) Cheapas ná raibh ar an saol ar an nójmeád sin ach an bheirt againn – Peadar Mac Fhlannchadha agus Nónín Ní Chathasaigh.

- SEANFHEAR (*É ag útamáil leis an bpíopa*) Mhairfinn gan bhí a.
Mhairfinn gan deoch. Ach ní mhairfinn gan tobac.
- SEANBHEAN An ghrian ag taitneamh. Ceol na bhfuiseog san aer. Siosarnach na gaoithe sna giolca. Grá i gcoí ná beirte againn.
- SEANFHEAR Grá, grá, grá! Is cloíte an galar an grá.
- SEANBHEAN Nuair a bhí deireadh le hobair an lae, shiúlamar abhaile le chéile. An ghrian ag druidim siar sa spéir. Scáileanna ag leathnú ar an bhféar. Boladh na sceiche gile san aer. A port deireanach á chantain ag an smólach. Sinne lámh ar láimh. Sinn faoi dhraíocht ag aoibhneas an tráthnóna agus ag aoibhneas an ghrá.
- SEANFHEAR Suainseán ban! Suainseán ban!
- SEANBHEAN Nuair a bhíomar ag scarúint lena chéile ag an ngeata, phóg sé mé. Cheapas gurb iad geataí na bhFlaitheas a bhí tar éis oscailt dom. Ritheas isteach sa tigh faoi mar a bheadh sciatháin orm.
- SEANFHEAR Gleo agus caint! Gleo agus caint!
- SEANBHEAN Níor tháinig riamh ná ó shin samhradh chomh breá leis an samhradh sin. Grian gheal ann sa ló. Gealach mhór bhuí ann san oíche. An bheirt againn ag siúl sa bhóithrín faoi sholas na gealaí, nó inár suí faoin sceach gheal, lámh ar láimh, agus béal le béal.
- SEANFHEAR Drochrath air, mar phíopa! Tá sé dulta in éag orm. (*É ag iarráidh an piopa a dheargadh.*)
- SEANBHEAN Deirtear go mbíonn an diabhal éadmhar le lucht grá. Bíonn sé ag cothú mioscaise eatarthu. Bhí éad ag an diabhal liom féin agus le Peadar Mac Fhlannchadha. Bhíodh sé do mo phriocadh chun toirmisc. Bhíos-sa baoth, ceannéadrom. Bhí seisean teasaí, ceanndána. Níor mhaith leis aon fhear eile a bheith ag féachaint orm ná é ag leagan láimhe orm. Agus an diabhal, an diabhal do mo phriocadh chun fearg a chur air.
- SEANFHEAR An diabhal, an diabhal do mo phriocadh!
- SEANBHEAN Bhí a fhios agam go raibh suíl ag Páid Ó Sé i mo

Máiréad Ní Ghre
dhiaidh
d'fhoinn
SEANFHEAR É
SEANBHEAN A
ag an g
Athraíte
ar lár an
mbeidh a
De réir n
óga ar a
gáire len
SEANBHEAN B
achraní
tarlaíon
SEANFHEAR A
SEANBHEAN D
Tháinig
sinn ag
SEANFHEAR A
SEANBHEAN B
Tráthn
cailíní c
dóibh,
ormsa,
gorm f
tosaigh,
ndéanfa
a ghrios
SEANFHEAR M
mar a b
SEANBHEAN A
t-aon u
deiread
Géarait
mbeir

dhiaidh. Bhínn ag ligean orm a bheith ag suirí leis, d'fhonn éad a chur ar Pheadar.

SEANFHEAR Éad, éad, éad agus fearg!

SEANBHEAN An diabhal a bhí do mo phriocadh an tráthnóna sin ag an gcrosbhóthar.

Athraítear na soilse de réir a chéile, ionas go mbeidh solas láidir ar lár an stáitse – an áit ina mbeidh an rince ar siúl – agus nach mbeidh ach lagsholas ar an mbeirt sheandaoine ag an dá thaobh.

De réir mar a insíonn an tseambhean an scéal, tagann na daoine óga ar an stáitse. Ligeann siad orthu a bheith ag caint agus ag gáire lena chéile.

SEANBHEAN Bhí achrann eadrainn an oíche roimhe sin – achrann nár bhí fhiú biorán a's é. An saghas achrainn ná tarlaíonn ach amháin idir beirt a bhíonn i ngrá.

SEANFHEAR Achrann! Éad agus fearg agus achrann!

SEANBHEAN Dúras focal tarcaisneach leis. Focal a ghoill air. Tháinig fearg air. Bhí fearg ar an mbeirt againn agus sinn ag scarúint lena chéile an oíche sin.

SEANFHEAR Achrann agus fearg agus éad!

SEANBHEAN Bhí rince ag an gcrosbhóthar an oíche dár gcionn.

Tráthnóna Domhnaigh a bhí ann. Na buachaillí agus an cailíní cruinnithe lena chéile. Fidléir ag déanamh ceoil dóibh. (*Tagann an fidléir ar an stáitse.*) Bhí gúna bán ormsa. M'aintín a chuir chugam ó Mheiriceá é. Bhí ribín gorm faoi mo choim agam. (*Tagann an cailín óg chun tosaigh. Í ag socrú an ribín faoina coim.*) Bhíos cinnte go ndéanfaimis suas lena chéile arís é, ach theastaigh uaim é a ghriogadh beagánín i dtosach.

SEANFHEAR Meon mná mar a bheadh gaoth ann! Teanga mná mar a bheadh nimh ann!

SEANBHEAN An gúna deas bán sin! Níor chuireas orm é ach an t-aon uair amháin sin. Bhí rian na fola air sara raibh deireadh leis an rince.

Géaraítear ar an gceol. Seasann na daoine óga amach ina mbeirt agus ina mbeirt. Téann Páid Ó Sé anonn go dtí Noinín.

Máiréad Ní Giú

Imíon
féacha
Imíon
an sol

SEANBHEAN

Fhlai
i do
léin
Tá an

SEANBHEAN

obain

SEANFHEAR

fada
SEANBHEANCho
bpri
agus

SEANFHEAR

Fhlai
raighe
cheal
thuas
Fhlai
Tag
a bh

BANALTRA

dre

SEANFHEAR

cod
de

BANALTRA

SEANFHEAR

Ní

Síneann sé a lámh chuici. Cuireann sise a lámh ina láimh sin. Déanann siad rince lena chéile i dteannta na coda eile. Fanann Peadar Mac Fhlannchadha i leataobh agus é ag cur nimh a dhá shúl sa bheirt acu. Nuair a bhíonn deireadh leis an rince scarann cuid de na daoine óga óna chéile ach coinníonn Páid Ó Sé a lámh faoi choim Nónínín. Téann Peadar Mac Fhlannchadha anonn chucu.

PEADAR An rincfidh tú liom, a Nónínín?

NÓINÍN Tá an rince seo geallta agam do Pháid Ó Sé, ná fuil, a Pháid?

PÁID Tá, agus an chéad rince eile ina dhiaidh. (*Le Peadar*) Anois duit. Tá freagra faighte agat. Imigh ort agus faigh páirtí eile duit féin.

PEADAR Bog di, a spreasáin, nó is duit is measa.

PÁID Bog breá, bog breá, a fhir mhóir! Ná fuil an cailín tar éis a rá leat nach mian léi rince a dhéanamh leat? Ná glacfa leis an bhfreagra sin uaithi, mar a dhéanfadh fear?

PEADAR Fág mo bhealach, a chladhaire.

Tugann sé buille do Pháid. Tugann an bheirt aghaidh ar a chéile. Buaileann Peadar an fear eile agus leagann é. Léimeann sé air agus beireann greim scornáí air. Preabann Nónínín chucu agus buaileann Peadar sa droim lena dhá láimh.

NÓINÍN Bog de, a bhulaí. Bog de, a deirim leat.

Ní dhéanann sin ach breis feirge a chur air. Méadaíonn sé ar an ngreim atá aige ar scornach an fhir eile.

DUINE DE NA CAILÍNÍ Maróidh sé é.

DUINE DE NA BUACHAILLÍ Scartar óna chéile iad nó beidh murdal ann.

Scartar an bheirt óna chéile. Éiríonn Peadar agus cuimlionn lámh dá bhaithis, ach fanann an fear eile sínte ar an talamh. Caitheann Nónínín í séin ar a dhá glúin taobh leis agus leagann lámh air.

NÓINÍN Tá sé marbh. Tá sé marbh agat, a Pheadair Mhic Fhlannchadha.

Ardaíonn beirt de na buachaillí an corpán agus tugann siad leo é.

Imíonn an chuid eile go mall. Fanann Peadar agus Nónín ag féachaint ar a chéile. Tugann sise a cún leis agus imíonn, ar dheis.

Imíonn seisean go mall ar clé. Athraítear na soilse ionas go mbíonn an solas ar an mbeirt sheandaoine faoi mar a bhí i dtosach.

SEANBHEAN Fear teasaí a bhí ionat, a Pheadair Mhic Fhlannchadha. Ní raibh a fhios agat cad é an neart a bhí i do dhá láimh. Mharaís Páid bocht Ó Sé an tráthnóna léin úd ag an gcrosbhóthar.

Tá an seanduine ag míogarnaigh ina chathaoir. Ligeann sé osna.

SEANBHEAN Deich mbliana príosúin a gearradh ort de bharr obair an lae sin. Deich mbliana fada.

SEANFHEAR (É *idir chodladh agus dúiseacht*) Blianta fada! Blianta fada!

SEANBHEAN Bhí sé cromtha liath nuair a scaoileadh saor é. Chonac ar an aonach é tar éis dó teacht amach as an bpríosún. Ní dhearna sé ach a cheann a bhualadh faoi agus gabháil tharam gan labhairt liom, gan beannú dom.

SEANFHEAR Blianta fada! Blianta fada!

SEANBHEAN Phósas go luath ina dhiaidh sin. Ní fhaca Peadar Mac Fhlannchadha riamh ó shin. Chuala gur phós sé agus go raibh clann aige. Bhí clann agam féin. Bhí sé féin ina cheann maith dom, ach níor thugas grá dó faoi mar a thugas grá do Peadar Mac Fhlannchadha. Peadar Mac Fhlannchadha. Peadar Mac Fhlannchadha an mhí-áidh. Tagann Banaltra 1 isteach. Snapann an seanfhear an píopa as a bhéal agus cuireann ina phóca é.

BANALTRA 1 Conas tá mo bhuaachaill ó shin? An ndearna sé dreas maith codlata dó féin?

SEANFHEAR Ní dhearnas, ná codladh. Ní fhéadfadh éinne codladh a dhéanamh san áit seo ar a bhfuil de ghleo agus de ghibiris ann.

BANALTRA 1 (Í *ag socrú an tsúsa air*) Nach tú an peata agam!

SEANFHEAR (É *ag cuimilt a láimhe de chuisle na banaltra*) Nónín

Ní Chathasaigh! Nónín bheag Ní Chathasaigh!

SEANBHEAN Cé hé sin ag glaoch as m'ainm orm?

SEANFHEAR (*Lámh na banaltra á slíocadh go grámhar aige*) Nónín Ní Chathasaigh. Nónín bheag Ní Chathasaigh.

BANALTRA 1 Anois, anois, lapaí síos. (*Tugann sí buille beag éadrom dá láimh.*) Tú féin agus do Nónín Ní Chathasaigh! (*Casann sí an chathaoir agus tugann aghaidh ar dheis.*) Tabharfad marcaíocht duit timpeall an ghairdín agus thar n-ais arís. Caithfidh tú dul isteach sa tigh ansin agus dreas codlata a dhéanamh.

Beireann an tseanbhean ar naprún na banaltra agus i ag gabháil thairsti.

SEANBHEAN Cé hé sin? Cé hé sin ag caint leat?

BANALTRA 1 Anois, anois, ná tosaighse. Bog díom agus bí i do chailín maith.

SEANBHEAN Inis dom cé hé an fear sin sa chathaoir.

BANALTRA 1 (*Ligeann sí sciotar gáire*) Féach air sin anois. Mo chailín deas óg agus suim aici fós sna fir!

SEANBHEAN Inis dom, le do thoil, cé hé an fear sin.

BANALTRA 1 Peadar Mac Fhlannchadha is ainm agus is sloinne dó. Anois, 'bhfuilir sásta? Nó ar mhian leat go ndéanfainn cleamhnas eadraibh? (*Ligeann sí sciotar eile gáire agus sánn an chathaoir roimpi go mear.*) Hup, a chapall! Beidh rás againn, timpeall an ghairdín agus thar n-ais arís.

Imíonn sí fein agus an seanduine sa chathaoir.

SEANBHEAN Peadar Mac Fhlannchadha. Peadar dubh Mac Fhlannchadha, is é atá ann. Phós sé bean eile. Saolaíodh clann dá bhean. Ach féach nach í ainm a mhná ná ainm éinne dá chlann atá ina bhéal anois aige, i ndeireadh a shaoil dó, ach m'ainmse, ainm Nónín Ní Chathasaigh. Nónín bheag Ní Chathasaigh, mar a thugadh sé orm i gceónaí.

Tugann Banaltra 2.

BANALTRA 2 An ag caint leat féin ataoi? Agus tá na deora le do shúile. Ó, faire! Ní ceart duit a bheith ag gol lá le Bealtaine mar seo. Ní hamhlaidh atá uaigneach a

Máirt Ni Ghruada

(*Sliocann sí a ceann.*) A Sciurdann roimpi. Ia

BANALTRA 1 Bláthar n-ais

SEANFHEAR Mis

BANALTRA 1 Tus

gaiscioch

a fhios ag

ag caithe

Anois duí

SEANFHEAR (*La*

Chathasa

BANALTRA 1 Tá

mbanaltra

mhallach

díom, tu

BANALTRA 2 Ca

BANALTRA 1 Is

Anois, a

má bhíte

den phíde

SEANFHEAR Ní

Chathas

BANALTRA 1 Se

sud.)

BANALTRA 2 (*I*

a chailín

leat féin

bhíte

(Slíocann sí gruaig na seanmhán agus cuireann seál beag bán ar a ceann.) Anois, tánn tú chomh deas péacógach le brídeach. Sciurdann Banaltra 1 isteach. Cathaoir an tseanduine á sá roimpi. Iad araon ag gáire.

BANALTRA 1 Bhí an-rás againn. Timpeall an ghairdín agus thar n-ais arís.

SEANFHEAR Mise a bhuaigh an rás. Mise a bhí ar tosach.

BANALTRA 1 Tusa a bhuaigh, gan aon amhras. Nach iontach an gaiscίoch tú! Tá boladh láidir an tobac uait. Mura mbeadh a fhios agam do phíopa a bheith istigh sa tigh, déarfainn gur ag caitheamh tobac a bhís. (Cuimlίonn sí ciarsúr dá bhéal) Anois duit, tánn tú i do bhuachaill deas glan.

SEANFHEAR (Lámh na banaltra á slíocadh aige) Nónín Ní Chathasaigh. Nónín bheag Ní Chathasaigh.

BANALTRA 1 Tánn tú buíoch díom anois, ná fuilir? (Leis an mbanaltra eile) Nuair a bhíonn staincín air bíonn gach aon mhallacht aige anuas orm, agus nuair a bhíonn sé buíoch díom, tugann sé Nónín Ní Chathasaigh orm, pé hí féin.

BANALTRA 2 Cailín éigin a raibh sé i ngrá léi fadó, is dócha.

BANALTRA 1 Is dócha é, an t-ainniseoir bocht. (Leis an seanfhear) Anois, a bhuachaill, caithfidh tú dul isteach sa tigh, agus má bhíonn tú go maith, b'fhéidir go dtabharfainn gal den phíopa duit ar ball.

SEANFHEAR Nónín Ní Chathasaigh. Nónín bheag Ní Chathasaigh.

BANALTRA 1 Seo leat anois, tú féin is do chóiste bodhar. (Imíonn siad.)

BANALTRA 2 (Leis an tseanbhean) Is mithid duitse dul isteach leis, a chailín. Tá tuirse ort, is dóigh liom. Agus nílir istigh a leat féin ar chuma éigin. Tá cumha ort, in ionad tú a bheith go suairc sásta tar éis an aga atá caite agat sa ghairdín. Is ea, anois, bogaimis chun bóthair. Tiomáineann sí cathaoir na seanmhán isteach sa tigh.

BRAT